

Forfatter: Richardt, Chr.

Titel: Lauges Fanetog

Citation: Richardt, Chr.: "Lauges Fanetog", i Richardt, Chr.: *Samlede Digte. Anden deel.*, 1895, s. 297. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur:
<https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-richardt02-shoot-workid91092/facsimile.pdf>
(tilgået 14. maj 2021)

Anvendt udgave: Samlede Digte. Anden deel.

Hvor er et Barn dog heelt sig selv
i baade Fryd og Vee, —
parat til Taarcstrømme,
og rede til at leel
Et Blik hvis Blink, et Smil hvis Krus
slet ingen Løndom har,
et Sind saa gjennemsigtigt
som Dammens stille Glar.

— — — — —
Af en Opera.

I. Laugens Fanetog.

Enkelt Røst.

Hvem bygger Ridderen en Borg?

Kor.

Vi Murere!

Naar Stenene er hugne
og Maalene er stukne,
vi lægge Grunden dybt og vel,
og rejse da et kunstigt Fjeld
med Taarne og med Tinder!
Af Ilden selv de Stene smaa
blev hærde til mod Ild at staa,
naar kløgtig Haand dem binder.

Enkelt Røst.

Hvem sætter os saa Taget paa?

298

Kor.

Vi Tømrere!

De stærke Ege skrælles,
med dem skal Borgen tjældes!
Vi save dem, vi ave dem,
vi hejse dem, vi rejse dem,
og plante Kranse-Faner!
Fa'r Noah var en Tømmermand,
Sankt Josef han var ligedan,
saa vi har gode Aner!

Enkelt Røst.

Hvem skaffer os saa Træværk i?

Kor.

Vi Snittere!

I Højeloft og Kamre
vi høvle og vi hamre!
Med Sav og Bor og Tommestok
vi tavle Gulv og Brædt og Blok,
og snitte Loftets Planker;
saa snedkre vi dem Bord og Bænk
og smykke baade Skab og Skjænk
med Roser og med Ranker.

Enkelt Røst.

Og hvem vil skaffe Brød paa Bord?

Kor.

Vi Bagere!

Den Sæd I gik og mejed
kan I hos os faae vejjet,

og vi har altid dagligt Brød,
mens Ovnens blusser varm og rød,
saa vi kan ikke klage!
Det gaar os bedre nu mintro
end Stakten hos Kong Farao, --
vi mele vores Kage!

Enkelt Røst.

Men hvem gjør Riddersmanden glad?

Kor.

Vi Kypere!
Naar Sulefad han vrager,
og Vildtet ej ham smager,
vi skjænke ham den gyldne Vin,
som selv drak Sommersol ved Rhin, --
da kommer han til Kræfter!
Han klapper paa sit gode Sværd,
og sjunger om sin Manddomsfærd,
-- kom Brødre, følg ham efter!

II. Sang.

Jeg fanged engang en ædel Falk;
men Fængsel hued den ikke!
Den hugg' med Næbbet i Bord og Balk,
vilde hverken æde eller drikke.

lide den tyktes om Hættens Baand,
den led ej Bjældernes Klingen;